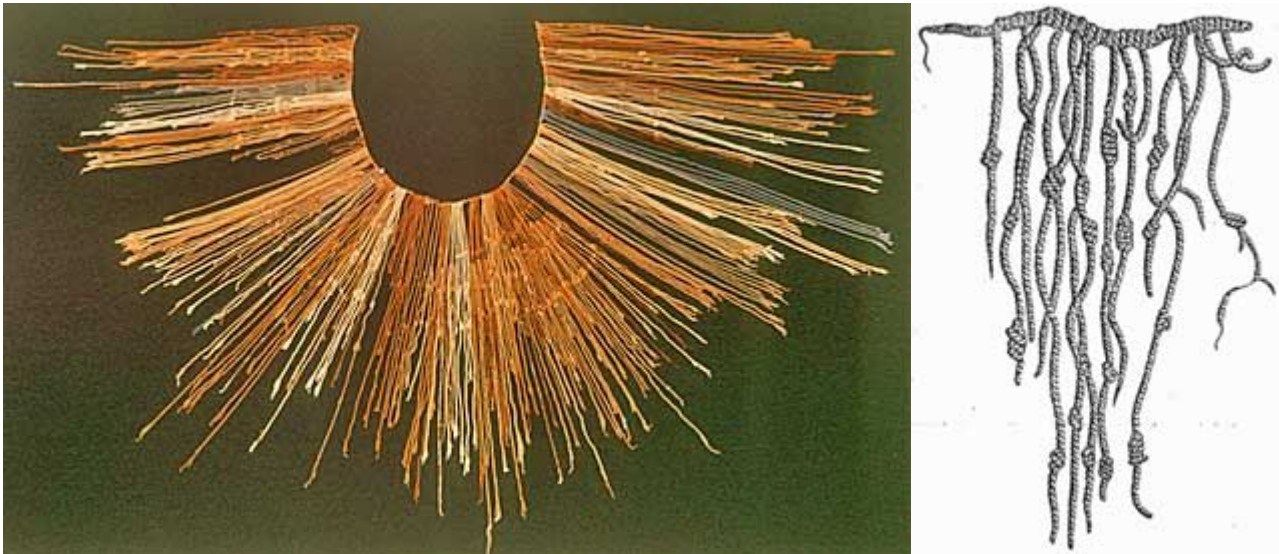

De ingewikkelde Quipu code ontrafelen

door David Catchpoole, <http://creation.com/unravelling-the-knotty-khipu-code>, maart 2015

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling en voetnoten door M.V.

Voorbeelden van een quipu uit het Incarijk. Links: in het Larc Museum, Peru. (Plaatjes Wikipedia)

Toen ik voor het eerst professor Arthur Wilder-Smith (1915–1995) hoorde spreken over knopen in een touw, gemaakt volgens een zekere code (bv. Morse), om te verklaren hoe informatie in DNA[1] is opgeslagen, dacht ik dat hij een onbeholpen analogie gebruikte. Wie had kunnen denken dat een touw met knoopjes gecodeerde informatie kon bevatten?

Kort daarna, kwam ik in een woordenboek [2] te lezen dat sommigen daar al eerder aan gedacht hadden – lang vóór prof. Wilder-Smith – maar die het idee ook in praktijk hadden gebracht. Wie? De Inca's van Zuid-Amerika! Zij sloegen informatie op in de vorm van met zorg gemaakte touwen met knoopjes die gekend zijn als khipu of quipu (Quechua betekent knoop). Wetenschapshistoricus Leland Locke werkte in de jaren (19)20 uit dat de quipu niet louter decoratief is – hij toonde aan dat ze functioneren als een soort van textiel-abacus; hun knopen werden gebruikt voor berekeningen.[3][4]

<https://www.youtube.com/watch?v=-zgR5Yjg7nI&t=20> (9:59)

Maar Locke decodeerde niet alle geraamde 600 quipu's die de Spaanse verovering overleefden. In recente decennia werd in toenemende mate duidelijk dat vele quipu's “duidelijk niet-numeriek” waren, en sommige onderzoekers suggereerden dat de geknoopte touwtjes van de Inca's een geschreven taal kunnen bevatten.[4][5]

En nu heeft professor Precolumbian Studies, Gary Urton, van de Harvard Universiteit, gevonden dat de Inca's informatie opsloegen in de quipu overeenkomstig een complexe binaire¹ code, meer dan 500 jaar vóór moderne computers uitgevonden werden.

De zes binaire keuzes omvatten de richting van de knoop (voorwaarts of achteruit), het spinsel en de vlechting van het touw, het soort materiaal (katoen of wol), enzovoorts. Met 24 touwkleuren om uit te kiezen kon elke knoop 1.536 (d.w.z. 24×2^6) mogelijke "informatie-eenheden" coderen. Dat is meer van de veronderstelde 1.000 tot 1.500 Sumerische spijkerschriftsymbolen en meer dan het dubbele van Egyptische hiërogliefentekens.

Maar in het huidige stadium heeft prof. Urton nog niet alles compleet gekraakt van de quipu code. Om dat te doen moet er een document gevonden worden in een bekende taal die een match heeft met een quipu. Dat is iets gelijkaardigs als de "Steen van Rosetta" waarmee het mogelijk werd om Egyptische hiërogliefen te ontcijferen.[4][6]

Intussen gebruikt hij 21ste-eeuwse technologie om te zoeken naar overeenkomstige patronen in de geknoopte touwen in een poging verdere informatie te onthullen die opgeslagen is in de quipu code.

Toen Urton "drie quipu's die een deel van de informatie delen" vond, verklaarde hij: "Dit is sterk bewijs dat ze niet gemaakt werden door enkelingen. In tegendeel, er was gedeelde code".[5]

Dit bewijs van het delen van een gesofistikeerde en mathematisch complexe code door de Inca's vormen een aanfluiting van ideeën dat vroege volkeren "primitief" waren en niet gesofistikeerd.

In plaats daarvan hadden de Inca's een hoog geïntegreerde en functionerende beschaving, en zij waren duidelijk hoogintelligent en inventief – zoals bewezen door hun ingenieuze quipu.

Maar in feite, de gesofistikeerde opslag van informatie op segmenten van snoeren overeenkomstig een zekere code, bestond al vóór de Inca's de quipu uitvonden.

Want het principe ervan was ingebed in hun eigen genen ... strengen van DNA die succesvol de informatie hebben gedragen om een heel menselijk lichaam te vormen, van generatie tot generatie sinds de schepping van de eerste man en vrouw.[7] Dus, God bedacht dit het eerst!

En als iemand die dit leest zou twijfelen dat God bestaat, beschouw dit: code-systemen zijn altijd en alleen voortgekomen door intelligentie. Materie, op zichzelf, produceert *nooit* een code.

Zoals de quipu code een indicator is van de intelligentie van zijn uitvinder, zo is de DNA-code een indicator van de intelligentie van zijn Uitvinder – zoveel informatieopslag in het DNA zou nooit uit louter materie uit zichzelf kunnen voortgekomen zijn. De informatie opgeslagen in het DNA moet van *Iemand* gekomen zijn.[8]

In het begin moet er *informatie* geweest zijn. In het begin moet er *intelligentie* geweest zijn. In het begin moet er *God* geweest zijn.

Referenties en eindnoten

1. See also Wilder-Smith, A.E., *The scientific alternative to neo-Darwinian evolutionary theory*, TWFT Publishers, California, USA, pp. 74–75, 1987, which mentions the Inca code.
2. *Funk & Wagnalls Standard Dictionary of the English Language*, International Edition, Funk & Wagnalls, Vol. II, p. 1036, New York, USA, 1968.
3. What is a khipu?, anthropology.wisc.edu, accessed 28 August 2003.
4. Mann, C.C., Cracking the Khipu Code, *Science* **300**(5626):1650–1651, 2003.
5. Lorenzi, R., Inca written language hidden in code? Discovery Channel, discovery.com, accessed 29 July 2003.
6. The Rosetta stone contained Greek (in demotic and ordinary scripts) as well as Egyptian hieroglyphics—this allowed J.F. Champollion to decipher the latter in 1822.

---

¹ Het **binaire** of tweetallige getalsysteem is een positiestelsel, waarin een getal wordt voorgesteld door een rijtje van de cijfers 0 en 1. Een dergelijk cijfer wordt in deze context een bit genoemd. (Wiki).

7. Sarfati, J., “DNA: marvellous message or mostly mess?” <http://creation.com/article/145> *Creation* **25**(2):26–31, 2003.
8. Gitt, W., *In the Beginning was Information*, CLV—Christliche Literatur-Verbreitung e.V., Bielefeld, Germany, 1997.

---

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm